

Det er karakteristisk for SF's beslutningsforslag, at man rent faktisk stiller krav, før udbudsmaterialet bliver sendt ud. Det er det ene, og det andet er, at man rent faktisk stiller nogle krav, der er bindende.

Jeg er fuldstændig klar over, at Branchesikkerhedsrådet har lavet en vejledning, der netop er revideret her i marts måned, men det hjælper jo ikke, for, og det vil jeg så godt lige spørge hr. Brian Mikkelsen om, er det sådan, at samtlige arbejdsgivere vil opfylde alle regler? Tror hr. Brian Mikkelsen, at samtlige arbejdsgivere og entreprenører naturligvis er ordentlige? Har hr. Brian Mikkelsen ikke en interesse i som konservativt folketingsmedlem at få gennemført en sanering?

Der er nogle, der gerne vil overholde arbejdsmiljøloven, og de får en mulighed for det, hvis man får et bedre regelgrundlag.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg tror, der er problemer i branchen. Selvfølgelig er der det, og det skal der også gøres noget ved. Men i modsætning til SF vil vi ikke erklære arbejdsgiverne krig. Vi synes ikke, at alle arbejdsgivere er nogle, som praktiserer dårligt arbejdsmiljø. Så derfor mener vi, at det er afgørende, det er meget afgørende, at man gør det her i et samarbejde med arbejdsmarkedets parter.

Derfor nytter det ikke noget, at man fra SF's side fremstiller det, som om det her er det eneste saliggørende, og at man så kan presse det ned over hovedet på den ene part. Arbejdsgiverne skal være med, og det er også den eneste mulighed, der er for, at det bliver fornuftigt, det arbejde, der bliver lavet ude på arbejdspladserne. For hvis man presser det ned over hovedet på den ene part, så sker det jo modvilligt, så sker det ikke med hjertet, og så sker det ikke effektivt.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal ikke forlænge debatten væsentligt. Jeg skal ikke gentage, hvad de øvrige ordførere har været oppe og sige om forslaget, men blot meddele, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte forslaget.

Formanden:

Fru Jette Gottlieb er ikke til stede, så går vi til fru Addi Andersen.

Addi Andersen (CD):

Dette forslag er i tråd med forespørgslen tidligere i dag. Og jeg kan så sige igen, at CD ikke kan acceptere, når der er et dårligt arbejdsmiljø, herunder at der ikke er sikkerhed på arbejdspladserne.

Men reglerne skal være rettet mod de områder, hvor der er problemer. Vi savner i dette forslag tiltag til forenkling, så ressourcerne ikke spildes på de områder, hvor tingene er i orden. Vi efterlyser i CD nogle klare og simple retningslinjer, der gør noget ved problemerne omkring arbejdsmiljø m.v., uden at vi skal til at jage de virksomheder, der viser, at de gør en indsats for et bedre arbejdsmiljø.

Da jeg mener, dette forslag indeholder en besværliggørelse og papirusseri for alle virksomheder, også de virksomheder, der overholder samtlige regler og forordninger, kan CD ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten kan selvfølgelig kun støtte, at sikkerheden i byggeriet skærpes, og at den fremtidige brug af byggeriet skal overvejes også med henblik på de kommende brugeres arbejdsmiljø.

Det burde dog ikke være noget særligt for byggeriet, men gælde alt arbejde, som involverer den menneskelige arbejdskraft, f.eks. design af maskiner og arbejdsredskaber, som er årsag til mange nedslidningsskader.

Ser man på statistikkerne, er det social- og sundhedsområdet, der topper med anmeldelse af arbejdsulykker, også alvorlige. Så der skal i det hele taget strammes op på planlægning og fremsynethed i indretning af arbejdssteder.

Derfor er det måske en mindre god idé at lave en så specificeret og særlig lovgivning netop på byggeområdet. SF's initiativ kommer muligvis, fordi der har været en del helt berettiget opmærksomhed omkring byggepladser for nylig, men når forslaget er så specificeret, synes jeg, at der mangler nogle centrale problemstillinger for byggeriet.

En af de væsentligste måder at forebygge ulykker på er, at der er tid nok til arbejdet og tid til planlægning af arbejdet. En anden ting, som burde inddrages, er, at der burde være langt lettere adgang til at vælge sikkerhedsrepræsentanter. F.eks. kunne grænsen nedsættes til tre, og måske skulle man vælge sikkerhedsrepræsentanter for flere små arbejdspladser i fællesskab, de såkaldte regionale eller brancheregionale sikkerhedsrepræsentanter.